

2016: recuperació fràgil i desajust polític

Publicat per [Interacció](#) [1] el 27/10/2016 - 12:52 | Última modificació: 23/03/2026 - 08:28

L'informe del CoNCA 2016 apunta una lleu recuperació del sector cultural després dels anys més intensos de la crisi. Tanmateix, aquesta millora conviu amb un desajust persistent entre les prioritats de la política cultural i les necessitats del sector, especialment en àmbits clau com el finançament, les condicions laborals i l'accés a la cultura.

El 2016 es presenta com un punt d'inflexió moderat. Després d'anys de caiguda, alguns indicadors comencen a millorar: creix la facturació del sector editorial, augmenta l'activitat cinematogràfica i el teatre mostra signes clars de recuperació. També els pressupostos públics deixen enrere la davallada i inicien una lleugera estabilització, impulsada en gran part pel món local.

Ara bé, aquesta millora es formula amb cautela. L'informe és explícit en aquest punt: les dades positives no permeten parlar d'una recuperació consolidada, sinó d'un canvi de tendència encara lluny dels nivells previs a la crisi. El sistema cultural continua arrossegant una pèrdua significativa d'empreses, ocupació i capacitat econòmica acumulada des de 2008.

En aquest context, el document situa diversos reptes estructurals que no desapareixen amb la millora dels indicadors. La sostenibilitat dels projectes culturals, la necessitat de reforçar el finançament, amb especial menció a la insuficiència del pressupost públic, i la precarietat de les condicions laborals dels professionals continuen al centre del debat.

Un dels elements més rellevants de l'informe és la incorporació de la mirada dels agents culturals. A través d'una enquesta, el CoNCA recull la percepció del sector sobre les polítiques del Departament de Cultura. El resultat és clar: la valoració global és baixa (4,16 sobre 10) i mostra una distància significativa entre les prioritats del sector i les de l'acció pública.

Aquest desajust es concreta en diversos àmbits. El finançament de la cultura és l'aspecte més criticat, amb una puntuació especialment baixa, mentre que altres dimensions com la creació, l'accés o la participació també reben valoracions limitades. Al mateix temps, els agents assenyalen com a prioritaris objectius com garantir l'accés a la cultura, reforçar el seu vessant educatiu o fomentar la creació, que no sempre coincideixen amb les percepcions sobre les prioritats institucionals.

Aquesta distància no és menor. Apunta a una qüestió de fons: la dificultat d'alinejar política cultural i sistema cultural. L'informe ho formula en termes de governança, coordinació institucional i necessitat d'estratègies compartides. La cultura apareix com un àmbit que requereix més transversalitat, més cooperació entre administracions i una millor articulació entre polítiques públiques i sector.

En paral·lel, emergeixen altres dimensions. La necessitat de pensar la cultura en relació amb l'educació, el paper dels drets culturals, les dificultats d'accés o l'impacte de la digitalització es plantegen com a reptes que van més enllà dels sectors i que interpel·len el conjunt del sistema.

El 2016 dibuixa així una situació ambivalent. Hi ha signes de recuperació, però també una evidència clara de desajust. El sistema cultural es reactiva, però la seva orientació política continua sent objecte de qüestionament. El repte no és només consolidar la millora, és decidir cap a on es vol dirigir.

PDF [\[04_2016\] Nexes i divergències en la política cultural.](#) [2]

Categories: Informe

Categories: Informes i documents

Etiquetes: treball cultural i professionals

Etiquetes: finançament de la cultura

Etiquetes: equipaments culturals

Etiquetes: polítiques culturals

Etiquetes: drets culturals

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2016/conca-16>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/informe-anual-2016-cat_0.pdf

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/6919>